

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΓΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθῆναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.—'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 178, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ ΔΕΙΟΥΤΙΜΟΙ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ

τῆς πωλήσεως τοῦ φύλλου μας παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἀποτέλλωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς λογαριασμόν. Εἶναι ὅρος ἀπαραίτητος.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Περὶ ἀμπέλων, φυτειῶν, περὶ Καλαποδίων, περὶ ὁδῶν ἀμαξιτῶν, περὶ λεωφορείων, περὶ τοῦ πῶς ἔμπορεῖς παντοῦ γιὰ μιὰ στιγμή νὰ φθάσῃς, περὶ συντάξεως στρατοῦ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης, περὶ ἀποξηράνσεως νερῶν καὶ Κωπαλίδων, περὶ προανακρίσεως κρυφῆς Ὀθωμανίδων, περὶ βοσκῶν, περὶ δασῶν, περὶ προσθήκης φόρων, περὶ γιδιῶν τοῦ Καλλιγᾶ καὶ τράγων κερασφόρων, περὶ καπνοῦ, περὶ κρασιοῦ, περὶ οἶνοπνευμάτων, περὶ καταμετρήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

Περὶ παραχωρήσεως διπλῶν ἀρχαιοτήτων, περὶ πραγμάτων κινήτων καὶ περὶ ἀκινήτων, περὶ τροποποιήσεων δὲν ξέρω ποίων νόμων, περὶ στενῶν ἢ καὶ πλατειῶν ἀτμοσιδηροδρόμων, περὶ ἀλάτων, πιπεριδῶν, περὶ Ταχυδρομείων, καὶ Γυμνασίων πρακτικῶν καὶ Ἡμιγυμνασίων, περὶ σπουδῆς τῆς φυσικῆς, ἀλγέβρας καὶ χημείας, τῆς γραφικῆς, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἱχθυογραφίας, ὅλων τοῦ κόσμου τῶν γλωσσῶν γνωστῶν τε καὶ ἀγνώστων, καὶ θεραπειᾶς γενικῆς τῶν νευρῶν τῶν ἀρρώστων.

Περὶ συντάξεων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ χήρων, περὶ βωδιδῶν καὶ γαίδουριῶν καὶ μουλαριῶν καὶ χοίρων, περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν σκοτεινῶν ἐγκάτων, κάθε βουνοῦ καὶ τοῦ Τρελλοῦ καὶ αὐτῶν τῶν ἀποπάτων, περὶ πυκνῶν συνοικισμῶν, περὶ ἐπιγυμνίας μὲ γριασαζήδων, Μπέηδων καὶ ἄλλοδαπῶν κυρίας, περὶ τοῦ πῶς νὰ βγάλουμε καὶ τοῦ Δερβίς τὸ φέσι, καὶ νὰ τὸν παρασφίξουμε καπτήρι νὰ φορέσῃ, περὶ τοποθετήσεως παντοῦ φανῶν καὶ φάρων καὶ διεθνῶν συμβάσεων καὶ τὸν κακόν μας φλάρον.

Περὶ τοῦ πῶς ἔμπορεῖ καθεὶς ἐλεύθερα νὰ κλέβῃ, χωρὶς κάνεις λογαριασμό γι' αὐτὸ νὰ τοῦ γυρεύῃ, περὶ τοῦ πῶς οἱ βουλευταὶ νὰ γίνωνται κυράτσαις, καὶ κάποτε νὰ δέρονται μὲ μαγκουριαῖς καὶ μπάτσαις, περὶ τοῦ πῶς τοῦ Χράπη Χράπ ὁ Ψύλλας νὰ τῆς [βρέχῃ,

περὶ ἀγρίας ζευζευιάς καὶ μαζεμὸ δὲν ἔχει, καὶ τέλος πῶς νὰ κάμουμε ἀπέραντο τὸ σπῆτι τοῦ φειμνήστου Ἑλληνοῦ Ζωρζῆ Δρομοκαίτη, καὶ ἐκεῖ μέσα ὅλοι μας νὰ πᾶμε νὰ κλεισθοῦμε, προτοῦ μὲ Νομοσχέδια νὰ ἀποτρελλαθοῦμε.

Souris.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἄκουρον ἄωτον εὐτραφείας :
Τὸ πλάτος μούτρου κυρίας νὰ γείνη μῆκος.

Διάλογος ἐν Πειραιεῖ :
— Χαίρω πολὺ, διότι σὰς ἐγνώρισα, Κυρία.
— ὦ ! τίποτε.

Κατὰ τὴν παράστασιν τῆς «Αἰδᾶς» :

Εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ ἡν δικάζεται ὁ Ράδαμης, ἀκούε-
ται δ' ἀπὸ βάθους ὑπογείου ἢ βαθύφωνος ἐπικλήσις : Ρά-
δαμεις ! Ράδαμεις !

Εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου :

— Δὲ σοῦ φαίνεται πῶς ἀκοῦς Ἀδάμεις ! Ἀδάμεις ;

Ἡ ποικιλία στολῶν ἐν τῷ γυναικείῳ χορῷ τοῦ ἰταλι-
κοῦ θιάσου εἶναι τίποτε ἀπέναντι τῆς ποικιλίας, ἡν ἀνα-
πτύσσουσιν κατ' αὐτὰς αἱ στολαὶ τῶν ἀστynomικῶν ὀργάνων.
Ὅλα τὰ χρώματα τῆς ἱριδος ἀντανakλῶνται ἐπὶ τῶν
στέρνων καὶ τῶν νώτων τῆς σεμνῆς ἀκολουθίας τοῦ κ.
Κοσσονάκου. Εἶδομεν λοιπὸν κλητῆρας κάτασπρους ὡς
μπουγάδα, κλητῆρας φαιούς ὡς γάτους, κλητῆρας τῆς
κανέλλας, κλητῆρας πιπεράτους, κλητῆρας περασμένους
ἀπὸ λουλάκι, κλητῆρας ὡς αὐγὰ τῆς πασχαλιᾶς, κλητῆ-
ρας μὲ πολιτικά, κλητῆρας ῥοκοκοῦ, κλητῆρας ὅ,τι θέλετε.

Οἱ ξένοι βλέποντες αὐτοὺς τοὺς ἐκλαμβάνουν θεοαίως
ὡς δραπέτας τοῦ Ἀπόλλωνος λαβόντας μαζῇ καὶ τὰ ρού-
χά των, διότι δὲν εἶχε νὰ τοὺς πληρώσῃ ὁ ἐργολάβος.

Σύμπλεγμα γυναικῶν ἔσκυπτον ἐπὶ κιγκλιδωτοῦ κα-
λύμματος ὑπογείου ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. Τὰς πῆραμε
διὰ φιλοζώους προσπαθοῦσας νὰ ἀνασύρῃσι κἀνὲν γατάκι
ἢ κἀνὲν ποντικί. Τί δὲ συνέβαινε ; Τὸ τακοῦνι μιᾶς δε-
σποινίδος εἶχε μανδρωθῇ εἰς τὰ στενώτατα διαχωρίσμα-
τα τοῦ κιγκλιδωτοῦ. Καὶ πῶς ὄχι, ἀφοῦ τώρα ἐκάστη
κυρία θαδίζει ἐπὶ μιᾶς ἰώ τ α ς, ἥτις εἶναι ὁ νεώτερος κό-
θορος. Αὐταὶ δὲ εἶναι . . . comme un point sur un I.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

ΑΙΔΑ—ΑΤΤΙΛΑΣ—ΤΡΑΒΙΑΤΑ

Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐπιγραφή εἶναι φειγούρα
τοῦ κοτιλλιὸν ἢ τῆς κουαδρίλλιας ; Ὁ κύριος

8=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ “ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ”=8

ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

(Ἴδε ἀριθ. 298)

Σκηθεϊκά.

Εἰς μιᾶ. Νὰ σᾶς 'πῶ τὴν ἀλήθειαν ; καθόλου δὲν
μοῦ ἤρесе τὸ ὡραῖον αὐτὸ τοῦ Δράκοντος γνωμικὸν ἢ
νόμος.

Εἶνε περίφρασις τοῦ γαλλικοῦ ἐκείνου ἔπους, τοῦ, «νὰ
καταδικασθῇ τις εἰς γυναῖκα διὰ βίου».

Ἡ Μαριγούλα ἦτο ἄλλη Μαριγούλα.

Παμπόνηρος ὄχι, ὡς Μαριγούλα, πονηρὰ ναί.

Ἦτο ὡς Μαριγούλα γενναῖοφρων, πρακτικὴ, ἐπι-
τηδεῖα, μειλίχιος, φιλότιμος, τυλμηρά.

Ἀττίλας εἰς τὴν μέσσην φέρων ἐκατέρωθεν ἐκ τοῦ βραχί-
ονος τὴν δεσποινίδα Ἀἰδαν καὶ τὴν . . . πῶς νὰ τὴν εἰ-
ποῦμεν ; . . . ἔστω, καὶ αὐτὴν δεσποινίδα Τραβιάταν. Τοὺς
φαντάζομαι. Ὁ Ἀττίλας ὑψηλός, ἀκτένιστος ὡς ἱερομό-
ναχος, θηριώδης, ὡς ἀντιμοίραρχος χωροφυλακῆς, ἡ Ἀἰδα
κοντούλα, νόστιμη, μελαψή, καὶ γλυκεῖα ὡς σοκολάτα, ἡ
Τραβιάτα, εὐλύγιστος, λυμφατικὴ, διαφνῆς ὡς gélatine,
κιτρίνη ὡς κρέμα. Προχωροῦν πρὸς ἐμέ· ἐγὼ προβαίνω καὶ
τὰς ὑποδέχομαι ἔχων εἰς τὰ χεῖλη ὅλην τὴν ζάχαριν
τῶν συνταγῶν τῆς «Νέας Ἐφημερίδος».

— Τί ἀγαπᾶτε ;

Ὁ Ἀττίλας μὲ φωνὴν τεσσαράκοντα τηλεβόλων Κρούπ :

— Νὰ ἐμβῶμεν μέσα εἰς τὸ «Μὴ Χάνεσαι».

Κόπτονται τὰ ἥπατά μου· καὶ ἀπαντῶ μὲ μειδιάμα
γλυκύτερον ὑποσχέσεως τοῦ Γλυκυτάτου πρὸς παυθέντα
ὕγειονομοφύλακα.

— Καὶ οἱ τρεῖς ; ξεύρετε, δὲν εἶνε θέσις δυστυχῶς . . .
δὲν ἔχομεν καιρὸν . . .

Ὁ Ἀττίλας μὲ προσβλέπει βλοσυρῶς ὡς κεντρικὸς τα-
μίας εἰς ὃν παρουσιάζεις ἀπόδειξιν διὰ μισθὸν μέλλοντος
μηνός, καὶ μοὶ λέγει μετὰ φωνῆς τεσσαράκοντα πέντε
τηλεβόλων Κρούπ καὶ ἐνὸς Στεφανίδου.

— Τί λὲς μωρέ ; ξεύρεις ποῖος εἰμαι ἐγώ ;

Ὁ Ἀττίλας δὲν ἀπέμαθε τὰς τρυφεράς ἐξεις τοῦ στρα-
τῶνος.

— Πῶς δὲν σᾶς γνωρίζω ; . . . ἀκοῦτ' ἐκεῖ . . . δὲν
εἴσθε νομίζω . . . ἀλαταποθηκάριος ;

Ὁ Ἀττίλας ἰλαρύνεται· γελᾷ, καὶ ἐκ τοῦ κρότου τοῦ
γέλωτός του πίπτουν δύο στήλαι τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

— Μωρὲ μπουφο ! εἰμαι ὁ Ἀττίλας, ὁ βασιλεὺς τῶν
Οὐννῶν.

Καὶ μοὶ δίδει ἐλαφρὸν γι α κ α ν καὶ ἡ κεφαλὴ μου
πίπτει κατὰ γῆς. Τὴν σηκώνω καὶ ψιθυρίζω προσβλέπων
αὐτόν :

— Ἀττίλας ! . .

— Τί λὲς ;

— Ἀ τ ι λ α σ π η εἶνε κάτω . . αὐτὸ εἶπα.

Ἄλλ' ὡς Μαριγούλα ἀ τ ο μ ι κ ῆ, ἦτο φιλόπατρις, ὑ-
ψηλόφρων, παληκαρογυναῖκα.

Μόνον τοῦ Διαβόλου κάλτσα δὲν ἦτο, καίτοι ἐκαλεῖτο
Μαριγούλα.

Ἦτο εὐθεῖα γραμμὴ εἰς τὰς σκέψεις τῆς καὶ ἀποφάσεις.
Περιστροφὰς δὲν εἶχε.

Ὁ πέλεκυς τῶν λόγων τῆς ἐπιπτεν βαρὺς ἐπὶ τῆς σχι-
σμῆς, ἐπὶ τοῦ πληγωμένου μέρους, καὶ ἡ τὸ ἔσχιζε πέρα
πέρα, ἡ ἀνεπήδα πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἦτο ἓνα σου κ' ἓνα μου κ' ἓνα σου παραπάνω.

Μὴ τὴν ὑπολάβητε κακοήθη, κακῆς ἀνατροφῆς, ἄλλην
Ἑλένην, τούναντίον ἦτο αὐστηροτάτη, ἀγρία καὶ εἰς αὐ-
τὰ τὰ ἐρωτικά της, δὸς εἰπεῖν, αἰσθηματά.

Ἦτο ἀλλόκοτο κορίτσι.

Τοὺς γονεῖς ἐσέβετο, ἦτο ἀρνάκι ἔμπροσθέν των, τὸν
ἀδελφόν τῆς τὸν ἡγάπα, καὶ ἦτο εὐπειθὴς πρὸς αὐτόν,
μόνον πρὸς τοὺς ἐραστάς της, (τὴν ἀδικῶ λέγων ὅτι εἶ-
χε πολλοὺς) ἦτο ἀγριοκάτσικο.

Νὰ τὴν ἐγγίσῃς ;

Σ' ἐπνιγε.

Ἦθελε νὰ ἐφαρμόζῃ, τὸ.

Ν' ἀγαπῶ καὶ ν' ἀγαπῶμαι
εἶν' ἡ μόνη μου χαρὰ,